Nr. 37.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hennar Hátignar drotningar Niðurlanda.

Hin danska og hin niðurlenska stjórn hafa 12. febrúar 1904 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Haag 8. mars 1906.

Þýðing.

Hans Hátign konungurinn í Danmörku og Hennar Hátign drotningin í Niðurlöndunum, hafandi gjört sjer hugfastar frumreglurnar í samningnum, sem var gjörður í Haag 29. júlí 1899 um að koma friðsámlegum sáttum á deilur þjóða á milli, og þar sem það er ósk þeirra sjer í lagi að fyrirskipa frumregluna um skuldbundna gjörð í viðskiftum þeirra á milli með almennu samkomulagi, á þann hátt, sem bent er til í 19. gr. tjeðs samnings, hafa ákvarðað að gjöra með sjer samning í þessu skyni og hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans Hátign konungurinn í Danmörku:

Herra *Jóhann Hinrik Deuntzer*, stjórnarforseta Hans Hátignar og utanríkisráðgjafa, stórkross dannebrogsorðunnar og dannebrogsmanns, og

Hennar Hátign drotningin í Niðurlöndunum:

Herra *Jacob Dirk Carel barún Heeckeren van Kell*, sendiherra sinn og umboðsstjórnarherra hjá Hans Hátign konunginum í Danmörku, riddara niðurlenzku ljónsorðunnar,

og er þeir hafa sýnt hvor öðrum umboðsbrjef sín, er reyndust góð og gild, hafa þeir orðið ásáttir um ákvæði þau, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu málsaðilar skuldbinda sig til að bera undir hinn fasta gjörðardóm til úrslita allan ágreining og allar deilur þeirra á milli, sem ekki hefur getað samist um milli stjórnarerindreka þeirra.

2. grein.

Hinir hátignu málsaðilar eiga í hvert skifti, áður en þeir snúa sjer að hinum fasta gjörðardómi, að skrifa undir sjerstakt gjörðarsáttmál, þar sem skýrt eru tilteknir málavextir um og umboðssvið gjörðardómandanna og frestir, sem ber að hegða sjer eftir um samkomu gjörðardómsins og rekstur málsins.

Bekendtgørelse

Nr. 37.
25.
Novbr.

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 12. Februar 1904 er der mellem den danske og den nederlandske Regering bleven afsluttet og under 8. Marts 1906 i Haag bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene, besjælede af Principperne i Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag d. 29. Juli 1899, og med det Ønske navnlig at fastslaa Princippet om tvungen Voldgift i deres gensidige Forbindelser ved en almindelig Overenskomst af den i nævnte Konventions Artikel 19 angivne Art, have besluttet i dette Øjemed at afslutte en Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Johan Henrik Deuntzer,* Hans Majestæts Konseilspræsident og Udenrigsminister, Storkors af Dannebrogsordenen og Dannebrogsmand, og

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:

Hr. *Jacob Dirk Carel Baron Heeckeren van Kell,* Hendes Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark, Ridder af den nederlandske Løveorden,

hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, befundne i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at forelægge til Afgørelse for den permanente Voldgiftsdomstol alle Tvistigheder og alle Stridigheder imellem dem, som ikke maatte have kunnet afgøres ad diplomatisk Vej.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, inden de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgifts-Antagelse, hvorved klart fastslaas Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Tidsfrister, der ville være at iagttage med Hensyn til Voldgiftsdomstolens Sammentræden og Proceduren.

Nr. 37. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 37. 25. nóvbr.

3. grein.

Það er vitaskuld, að 1. grein á ekki við ágreining milli þegna annars hinna semjandi ríkja, og hins semjandi ríkisins, sem dómstólar hins síðarnefnda ríkis væru, samkvæmt lögum þess, bærir um að leggja dóm á.

4. grein.

Ríki, sem ekki hafa skrifað undir þennan samning, geta aðhylst hann. Ríki, sem æskir eftir að aðhyllast hann, ber að skýra báðum málsaðilum skriflega frá því áformi sínu, að taka þátt í samningnum.

Hluttakan gengur í gildi frá þeim degi að telja, er hið hluttakandi ríki hefur tilkynt báðum þeim ríkjum, sem gjöra samninginn, að öll þessi ríki hafa látið því í tje viðurkenning sína um að hafa tekið á móti tilkynningu þess.

5. grein.

Kæmi það til, að annaðbvort hinna umsemjandi ríkja segði sig laust frá þessum samningi, gengur lausasögnin ekki í gildi fyr en ár er liðið, frá því að hún var skriflega tilkynt hverju um sig af hinum semjandi ríkjum.

6. grein.

Samning þenna ber að staðfesta innan svo stutts frests sem auðið er, og skal staðfestingunum skifst á í Haag.

Þessu til staðfestu hafa báðir nmboðsmenn skrifað undir þennan samning og hafa sett á hann innsigli sín.

Kaupmannahöfn, 12. febrúar 1904.

(undirritaður) **Deuntzer.** (L. S.)

(undirritaður) **Carel van Heeckeren.** (L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 37. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hennar Hátignar drotningar Niðurlanda.

Artikel 3.

Det forstaar sig, at Artikel 1 ikke er anvendelig paa Tvistigheder mellem den ene kontraherende Stats Undersaatter og den anden kontraherende Stat, hvilke Tvistigheder denne sidste Stats Domstole maatte være kompetente til at paadømme i Henhold til denne Stats Lovgivning.

Artikel 4.

Stater, der ikke have undertegnet nærværende Konvention, kunne slutte sig til den. Den Stat, som ønsker at slutte sig dertil, skal skriftlig meddele sin Hensigt til hver af de kontraherende Stater.

Tilslutningen træder i Kraft fra den Dato at regne, paa hvilken den tiltrædende Stat har underrettet hver af de kontraherende Stater om, at samtlige disse Stater overfor den have anerkendt Modtagelsen af dens Meddelelse.

Artikel 5.

Dersom en af de kontraherende Stater skulde opsige nærværende Konvention, skal saadan Opsigelse først træde i Kraft ét Aar efter at skriftlig Meddelelse derom har fundet Sted til hver af de andre kontraherende Stater.

Artikel 6.

Nærværende Konvention skal ratificeres indenfor den kortest mulige Tidsfrist, og Ratifikationerne skulle udveksles i Haag.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paatrykt den deres Sejl.

Kjøbenhavn, den 12. Februar 1904.

(sign.) **Deuntzer.** (L. S.)

(sign.) **Carel van Heeckeren.** (L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 37. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene afsluttet Konvention om Voldgift.